Nr. 1. Mielec, dnia 1 kwietnia 1930 r. Rok X.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

L: 3376-P-Ii. Mielec' dnia 3. 12, 1930.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Polecam Zwierzchności gminnej aby umieszczony niżej komunikat o powołaniu w b. r. na ćwiczenia wojskowe oficerów (podchor.) i szeregowych rezerwy natychmiast podała do publicznej wiadomości.

Ponieważ komunikat ten zostaje ogłoszony w Orędowniku powiat. a ze względu na obszerną treść nie może być plakatowany, przeto polecam Zwierzchnościom gminnym treść tego komunikatu podać do wiadomości wszystkim przebywającym na terenie gminy oficerom rezerwy (podchor.) i szeregowym. a nadto umieścić na miejscach widocznych w kilku miejscach gminy ogłoszenia następującej treści:

Podaje się do publicznej wiadcmości, że komunikat o powołaniu w b. r. na ćwiczenia wojskowe oficerów (podchor.) i szeregowych rezerwy został ogłoszony w Orędowniku powiatowem Starostwa i jest wyłożony w Urzędzie gminnym do wglądu.—

Komunikat

o powołaniu w br. na ćwiczenia wojskowe oficerów (podchor.) i szeregowych rezerwy, które rozpoczną się w pierwszej połowie maja 1930 r (Okres trwania poszczególnych turnusów ćwiczeń będzie podany później w obwieszczeniach),

I. a) Oficerowie rezerwy.

1) Ci z roczników 1903—1892, którzy byli powołani w roku ubiegłym lecz ćwiczeń z jakichkolwiek powodów nie odbyli.

2) Wszyscy z rocznika 1904 (1 ćwiczenie) i z roczników 1900, 1899, 1897, 1896 i 1894 (3-cie ćwiczenie) bez względu na ilość odbytych ćwiczeń w granicach określonych art. 77. Ust. o pow, ob. wojsk.

3) Ci z roczników 1902, 1901, 1898, 1895, 1893, którzy w ubiegłym roku odbyli dopiero 1-sze ćwiczenia jako nowo mianowani, nowoprzyjęci z b. armji zaborczych lub z powodu odroczeń

4) Wszyscy nowo mianowani lub nowoprzyjęci do WP. z b. armji zaborczych podporucznicy rezerwy z roczników 1904—1894.

b) Podchorążowie rezerwy.

1) Ci którzy ukończyli szkoły podchorążych rezerwy w roku 1928 oraz w lotnictwie i balonach, którzy ukończyli Szkoły Podch. rez. w roku 1929.

2) Ci którzy w roku 1929 z jakichkolwiek przyczyn ćwiczeń nie odbyli.

3) Ci którzy w roku 1929 nie zostali zakwalifikowani do wymianowania na podporuczników.

4) Ci szeregowi rezerwy. którzy w latach ubiegłych do r ku 1929, uk ńczyli z wynikiem pomyślnym Szkoł Pdch. rez., a nie uzyskali tytułu podchorążych rezerwy tylko z racji p siadania wykształcenia 6—8 klas szkły rednej (bez matury).

c) Szeregowi rezerwy.

1) Podof. i szereg. którzy podlegali powołaniu w ub. roku, lecz z różnych powodów ćwiczeń nie odbyli,

2) Z rocznika 1904:

a) Podofic, i st. szereg. z wszystkich broni i służb.

b) Wszyscy szeregowi piechoty i łączności, a z pozostałych broni i służb tylko ci, którzy otrzymają karty powołania.

3) Z roczników 1902, 1899 i 1897;

a) podofic, z wszystkich broni i służb.

b) szeregowcy łączności,

4) Z rocznika 1901 podof. oraz szeregowcy łączności.

5) Z rocznika 1906 wszyscy podof. i szereg, łączności.

6) Podof. i szereg. którzy otrzymają karty powołania:

a) lotnictwa i balonòw z roczn. 1906, 1905 i 1991. innych rodzajów broni i służb z r, 02 i 01.

II. Zwolnienie z urzędu od ćwiczeń oficerów i szeregowych rezerwy.

1) Oficerowie i szeregowi rezerwy wybrani na posłów do sejmu lub na senatorów nie mogą być w czasie sprawowania mandatu powołani do służby wojskowej.

Wolni od wszelkiej służby wojskowej są również ministrowie i podsekretarze stanu.

2) Oficerowie i szeregowi rezerwy, zamieszkali stale zagranicą, tak w krajach europejskich jak i w krajach poza Europą nie podlegają powołaniu na ćwiczenia wojskowe.

Oficerowie i szeregowi rezerwy, zamieszkali stale zagranicą, którzy przyjeżdżają na obszar Państwa Polskiego lub wolnego miasta Gdańska na czas dłuższy niż 6 miesięcy, podlegają dopiero po upływie tego czasu powołaniu do ćwiczeń wojskowych na ogólnych zasadach.

Każda karta meldunkowa otrzymuje jako swój numer liczbę porządkową, pod którą meldunek danej osoby został wpisany do księgi meldunkowej.

do § 24. Ustęp drugi tego paragrafu otrzymuje brzmienie następujące;

Rubrykę „Powód sporządzenia karty meldunkowej“ wypełnią się stosownie do wypadku przewidzianego w punktach a-f § 23 w następujący sposób:

1) w wypadku przewidzianym w punkcie a): „Zameldował.się dnia . . . w . . . . jako w miejscu stałego zamieszkania. Przybył z . . . . poprzedniego miejsca zamieszkania w celu . . . . . (np. objęcia stanowiska sędziego w Sądzie Okr . . lub lekarza powiatowego w Starostwie . . . . lub listonosza w urzędzie pocztowym . . . lub celem otwarcia zakładu fryzjerskiego, krawieckiego, szewskiego i t p.)

2) w wypadku przewidzianym w punkcie b): „Dnia . . . . zgłosił wyjazd za granicę do . . w celu . . . . (np. studja, poszukiwania pracy, emigracja stała i tp)“.

3) w wypadku przewidzianym w punkcie c): Powrócił z zagranicy dnia . . , . “.

4) w wypadku przewidzianym w punkcie d): „Przeprowadził się z . . . . do . . . . “.

5) w wypadku przewidzianym w punkcie e): „Dnia . . . . przybył z . . . . , na czasowy pobyt na przeciąg . . . . . w celu . . . . . . (np leczenie, wypoczynek, poszukiwanie pracy, studja i tp)“.

6) w wypadku przewidzianym w punkcie f): „Dnia . . . zgłosił powrót z czasowego pobytu w . . . . . i mieszka obecnie . . . . . “.

do § 26. Paragraf ten otrzymuje następujące brzmienie: „po wypełnieniu wszystkich rubryk karty meldunkowej i wpisaniu daty jej wystawienia oraz adresu właściwej powiatowej komendy uzupełnień, naczelnik gminy czy też kierownik urzędu meldunkowego kładzie na każdej karcie meldunkowej swój autentyczny podpis, lecz nie facsimile“.

do § 27. W trzecim wierszu przed słowem „wypełnieniu“ . . . umieścić wyraz ewentualnem“.

do § 30 i 31. Paragraf 30 otrzymuje następujące brzmienie; „Karty meldunkowe sporządzone w wypadkach wyliczonych w § 23 należy jak najrychlej przesyłać właściwym powiatowym komendom uzupełnień posłańcem (za pokwitowaniem) lub pocztą przesyłką poleconą)“.

Paragraf 31 w całości skreśla się.

do § 32 Paragraf ten otrzymuje następujące brzmienie: „Jako właściwą przy wysyłaniu kart meldunkowych należy uważać powiatową komendę uzupełnień, do której meldujący się należy ewidencyjnie według dokumentu wojskowego“..

W związku z powyższem polecam Zwierzchnościom gminnym aby natychmiast przeprowadziły uzupełnienia w Instrukcji meldunkowej w myśl niniejszego okólnika i aby przepisy tej instrukcji meldunkowej w brzmieniu obecnie ustalonem zostały z dniem 1 czerwca 1930 zastosowane w praktyce.

L. XXXIX-27/30. Mielec, dnia 6|5 1930.

W związku z odbywającym się obecnie przeglądem, koni na podstawie którego zostanie nowy ich rocznik zaopatrzony w dowody tożsamości, zwracam uwagę na dokładne i zgodne z obowiązującemi w tej mierze przepisami prowadzenia ewidencji, a w pierwszym rzędzie należy usunąć braki przy prowadzeniu tej ewidencji spostrzeżone przy badaniu gminnych ksiąg ewidencyjnych na sesji wójtów dnia 13/3 1930.

Zarazem polecam zwracać baczną uwagę na handlarzy koni, aby przestrzegali oni przepisów meldunkowych i nie dopuszczali się nadużyć przez wymienianie paszportów i podstawianie przy obrocie handlowym innych koni.—

Ponieważ nadal zdarzają się wypadki sprzedaży koni bez dowodów tożsamości, należy pouczyć posiadaczy koni o obowiązku przekazywania nowonabywcom dowodów tożsamości przy sprzedaży koni, albowiem w wypadku stwierdzonych w tej mierze uchybień—Starostwo bezwzględnie zastosuje przewidziane w art. 27 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8/XI 1927 (Dz. U. Rz. Nr. 98/37 poz. 859) kary a mianowicie grzywną do wysokości wartości konia, lub areszt do 6 miesięcy.

Zarządzenie niniejsze należy kilkakrotnie właścicielom koni przypomnąć i stosownie ich pouczyć.

Wszystkim Posterunkom Policji Państwowej
w powiecie
do wiadomości i czuwania nad handlarzami koni.

L: VIII-147/30. Mielec, dnia 11/4 1930.

Do Ministerstwa Rolnictwa wpłynęło zażalenie, że znaczna liczba osób, które odbyły kurs i złożyły egzamin na oglądaczy mięsa, nie może znaleść zatrudnienia. Powoduje to rozgoryczenie w tych sferach, zwłaszcza, że odbycie kursu i złożenie egzaminu połączone jest ze znacznemi stosunkowo wydatkami.

Z drugiej strony, jak wynika z urzędowych sprawozdań, w niektórych województwach znaczna liczba obwodów nie została jeszcze obsadzona z braku personelu, aczkolwiek ilość wyznaczonych obwodów jest niewystarczającą, gdyż obwody często obejmują za wielkie obszary, co utrudnia należyte przeprowadzenia urzędowego badania i powoduje niewspółmiernie wysokie koszty tego badania.

Powyższe fakty wskazują na to, że w wielu wypadkach organizacja urzędowego badania rozwija się nieodpowiednio do potrzeb i warunków miejscowych.

Przy tworzeniu obwodów urzędowego badania, szkoleniu kandydatów na oglądaczy i obsadzaniu stanowisk oglądaczy należe stale mieć na uwadze, że stanowisko oglądacza mięsa nie ma być zawodem samowystarczalnym, mogącym zapewnić środki egzystencji, zwłaszcza, o ile chodzi o obwody nie posiadające rzeźni publicznej z większym ubojem. Wbrew tej zasadzie wytworzyło się mylne pojęcie, że oglądacz winien mieć środki wystarczające do utrzymania go wraz z rodziną, a niektórzy oglądaczy rozumieją, że należy im się utrzymanie dostateczne. Wskutek tego na knrsy zgłasza się często młodzież, która z jakichkolwiek bądź względów nie mogła obrać sobie innego zawodu, tem chętniej, że w danym zawodzie niemożliwe jest zdobycie wymaganych kwalifikacji na podstawie kilkotygodniowego kursu. Z tego względu nie byłoby nawet słuszne, aby odbycie kursu dla oglą-

nie później jak na 4 tygodnie przed rozpoczęciem ćwiczeń, występować z urzędu o odroczenie względnie przesunięcie terminu ćwiczeń podległym im funkcjonarjuszom, jeżeli powołanie takiej osoby byłoby połączone z istotną szkodą dla działalności danej władzy.

Z analogicznych uprawnień mogą korzystać instytucje społeczne, pracujące dla wojska.

Indywidualne wnioski wnoszą władze państwowe I i II instancji, samorządowe oraz instytucje społeczne bezpośrednio do właściwego dowódcs okręgu korpusu, który decyduje ostatecznie.

Władze państwowe III instancji odnoszą się w tych sprawach bezpośrednio do ministra spraw wojskowych.

W razie odmownego załatwienia wniosków przez dowódców okręgów korpusów przysługuje wymienionym wyżej władzom państwowym I i II instancji, władzom samorządowym oraz instytucjom społecznym prawo odwołania się do ministra spraw wojskowych.

Odwołania do ministra spraw wojskowych mogą być wnoszone przez te władze, tylko za pośrednictwem fachowych ministerstw.

V. Uwagi ogólne.

1) Niestawienie się oficera lub szeregowego rezerwy do czynnej służby wojskowej we właściwym terminie może być usprawiedliwione:

a) w razie obłożnej choroby, uniemożliwiającej mu odbycie podróży do właściwej formacji wojskowej;

b) w razie ciężkiego uszkodzenia zdrowia lub kalectwa, czyniącego go zupełnie nie zdolnym do służby wojskowej.

Jeżeli zgłoszenie się powołanego rezerwisty nie może nastąpić we właściwym terminie z powodu obłożnej choroby pkt. a) powołany powinien udowodnić to właściwej władzy wojskowej świadectwem lekarskiem, określającem wyraźnie stan choroby oraz stwierdzającem, że chory jest niezdolny do podróży. Równocześnie powinien on zwrócić kartę powołania. Świadectwo lekarskie powinno być wystawione przez lekarza powiatowego (rządowego). W razie niemożności uzyskania takiego świadectwa, należy przedstawić świadectwo lekarza prywatnego na którem naczelnik gminy powinien potwierdzić, że nie można było uzyskać świadectwa lekarza powiatowego (rządowego) W razie niemożności uzyskania wogóle świadectwa lekarskiego, okoliczność ta powinna być stwierdzona przez gminę Osoby te mają być powołane do służby wojskowej ponownie w najbliższym okresie powoływania rezerwistów do służby wojskowej.

Osoby wymienione w pkt. b) powinny właściwej władzy wojskowej przedłożyć świadectwo lekarza wojskowego lub rządowego, stwierdzające ciężkie uszkodzenie zdrowia względnie kalectwa i niemożność stawienia się do służby wojskowej. Dowódcy formacyj wojskowych otrzymujący takie świadectwa od oficerów (podchorążych) rezerwy powinni je przesłać niezwłocznie właściwemu powiatowemu komendantowi uzupełnień. Powiatowi komendanci uzupełnień po otrzymaniu powyższych świadectw w drodze bezpośredniej lub od dowódców formacyj wojskowych wdrażają postępowanie rewizyjno-lekarskie w myśl obowiązujących przepisów.

2) Powołanie oficerów i szeregowych rezerwy do służby wojskowej uskuteczniają władze wojskowe na podstawie imiennych kart powołania, przesyłanych tym osobom za pośrednictwem powiatowych władz admin. ogólnej lub bezpośrednio w drodze przez właściwe urzędy gminne (magistraty), oraz na podstawie obwieszczeń.

3) Powołani są obowiązani stawić się bezpośrednio w miejscu i w dniu, oznaczonym w karcie powołania.

Powołani do służby wojskowej mają zgłosić się w miejscu ich powołania we własnej odzieży.

Oficerowi rezerwy, którzy otrzymali dodatek na wyekwipowanie powinni zgłosić się do służby wojskowej w mundurze i z rynsztunkiem. Powołani oficerowie i szeregowi rezerwy powinni zabrać ze sobą dokumenty. wzywające ich do służby wojskowej (kartę powołania, kartę mob) jak również posiadane wojskowe dokumenty osobistę (książeczkę stanu służby oficerskiej, książeczkę wojskową).

4) Zagubienie lub zniszczenie dokumentu wojskowego, wzywającego oficera i szeregowego rezerwy do służby wojskowej nie zwalnia danej osoby od stawienia się we właściwej formacji wojskowej w terminie ustalonym w tym dokumencie.

5) Z tytułu powołania do ćwiczeń wojskowych nie przysługuje oficerom i szeregowym rezerwy nawet w wypadku odwołania ćwiczeń prawo do roszczenia jakichkolwiek pretensji do skarbu państw tytułem odszkodowania bądź to z powodu zaniechania pracy, bądź też z powodu poniesienia pewnego uszczerbku w zarobku dziennym skutkiem stawienia się do ćwiczeń wojskowych.

6) Każde nieusprawiedliwione opóźnienie sią oficera względnie szeregowego rezerwy do służby wojskowej będzie karane przez sądy wojskowe (art. 76 kkw.) względnie dyscyplinarnie przez władze wojsk.

L: Sam-187/30 Mielec, dnia 25. 3. 1930.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśniło, że ponieważ duchowni w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej nie prowadzą spisów osób urodzonych. poślubionych i zmarłych, w charakterze urzędników stanu cywilnego,—wobec czego wystawiane przez nich wypisy z tych ksiąg nia mają charakteru dokumentu urzędowego o pełnej mocy dowodowej, jak świadectwa wystawiane przez odnośne władze stanowe—legalizowane przez jeden z Urzędów konsularnych R.P. w Stanach Zjednoczonych.

Z uwagi na powyższe do podań o zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego należy przedkładać świadectwa wystawiane przez władze stanowe Ameryki Północnej legalizowanego przez jeden z urzędów konsularnych R.P. w Stanach Zjednoczonych.

O tem polecam zawiadomić wszystkich mężczyzn urodzonych w Ameryce a ubiegających się o zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego.

ODPIS.

Minist. Rob. Publ. Dep. Budowl. L. VII-27/30. Warszawa, dnia 13. 2. 1930. W sprawie przepisów o normalizacji cegły. Do wszystkich Panów Wojewodów z

wyjątkiem Śląskiego.

W związku z rozporz. Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 15 lipca 1927 r. o wymiarach cegły używanej przy budowie (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 577) Minist Rob. Publ. okólnikiem z dnia 21 stycznia 1929 r. L. VII-34/29 zleciło kontrolę nad cegielniami, w sprawie wyrobu cegły, o formacie ustalonym powołanem wyżej rozporządzeniem, jako też nad wyrobem cegły odmiennych wymiarów (za specjalnem pozwoleniem Ministerstwa Rob. Publ.), o ile ta miałaby być przeznaczoną na cele specjalne lub dla eksportu. W szczególności zwróciło Minist. Robót Publ. uwagę na konieczność baczenia, aby nie tamując w niczem eksportu—nie stwarzać zbyt wielkich zapasów cegły, tem samem nie stwarzać możliwości do używania jej w sposób z rozporządzeniem sprzeczny,

Ze względu jednak na panujący od dłuższego czasu zastój w ruchu budowlanym okazało się, że na rynku pozostały do chwili obecnej znaczne zapasy cegły wyprodukowanej przed wejściem w życie powołanego rozporządzenia z dnia 15 lipca 1927 r. tj. przed dniem 1 stycznia 1929 r. Zarazem znaczna ilość przedsiębiorstw budowlanych i osób prywatnych nabyła przed dniem 1 stycznia 1930 r, cegłę dawnego formatu i w myśl obowiązujących dziś przepisów nie jest w możności użycia tej cegły do budowy, względnie do wykończenia budowli rozpoczętych, Na ten stan rzeczy zwróciła uwagę również Izba Przem. Handl. w Warszawie w swym memorjale do Ministerstwa Robót Publ. z dnia 27 stycznia 1930 r. Nr. 29/149.

Z uwagi na to, że całkowita niemożność zużytkowania wyżej wymienionych zapasów cegły byłaby ze stanowiska gospodarczego niewskazana, zarządzam co następuje:—

1) Zechce Pan Wojewoda wezwać cegielnie, znajdujące się na terenie podległego mu Województwa do przedstawienia sobie wykazów zapasów cegły, o formacie odbiegającym od normalnego, posiadanych przez daną cegielnię, a wyprodukowanych przez nią przed 1 stycznia 1929 r. jako też zapasów cegły wyprodukowanej, na mocy udzielonego przezemnie pozwolenia po dniu 1 stycznia 1929 r. a przeznaczonej na cele specjalne lub dla eksportu.—

Dane otrzymane z cegielni należy skontrolować przynajmniej w wypadkach wątpliwych.

2) Przy każdorazowej sprzedaży cegły, o której mowa w pkt. 1, niniejszego reskr. cegielnia obowiązana jest podać Urzędowi Wojewódzkiemu ilość cegły sprzedanej i osobę nabywcy, Przy każdorazowem użyciu takiej cegły właściciel wznoszenej budowli lub kierownik budowy powinien zawiadomić Urząd Wojewódzki o użyciu cegły dawnego formatu, podając równocześnie ilość tej cegły mającej być użytą oraz źródło jej nabycia.

3) Na podstawie tak otrzymanych danych należy prowadzić ewidencję istniejących na rynku zapasów cegły nieznormalizowanej i kontrolować jej użycie, a to w celu możliwie rychłej likwidacji zastosowania cegły dawnego formatu do budowy, zgodnie z intencją rozporządzenia z dnia 15 lipca 1927 r.

4) Niezależnie od powyższego okólnik z dnia 21 stycznia 1929 r. L. VII-34 29 pozostaje w mocy.—

O wynikach dotyczących zarządzeń oczekuje Ministerstwo Robót Publ. sprawozdania Pana Wojewody do dnia 1 lipca 1930 r.

Minister: Matakiewicz m. p.

L. XXXIVk86.30 Mielec, dnja 27. 3 1930.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie udziela się jako władzom policyjno-budowlanym do wiadomości po myśli reskryptu Województwa z dnia 12 marca br. 6022|RPB. I-18|1 z przypomnieniem o obowiązku informowania mnie o wypadkach użycia cegły starego formatu na nowo wznoszonych budowach.

Starosta powiatowy: Balicki.

Rada powiatowa.

L: 3384 P-III. Mielec, dnia 21.3 1930.

Do Wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Odnośnie do statutu dotyczącego opłat za nadmierne zużycie dróg powiat, a ogłoszonego w Orędowniku Nr. 24 z dnia 15 marca 1930 r. L: 888|P-III. polecam następująco;

1) Każda Zwierzchność gminna obowiązaną jest donieść natychmiast Wydziałowi powiat. o zawartej transakcji handlowej przy sprzedaży drzewa, piasku lub cegły, podając równocześnie imię i nazwisko i dokładny adres sprzedającego oraz kupującego, ilość zakupionego drzewa (na opał, materjalne lub przetarte) w metrach sześciennych, inne zaś materjały jak piasek cement, cegły, dachówki lub betony w kilogramach, oraz długość odcinka drogi powiatowej w kilometrach na której będą wyż wymienione materjały przewożone.

2) Zwierzchności gminne obowiązane są do kontroli przy przewozie przez ich terytorjum wyż wymienionych materjałów na drogach pow, żądając od danego kupca lub przedsiębiorcy pokwitowania Powiat. Kasy Wydziału z zapłacenia opłaty za nadmierne zużycie drogi pow. W wypadku, gdy dany kupiec lub przedsiębiorca żądanego kwitu nie przedłoży, należy bezzwłocznie o tem Wydział pow. zawiadomić, podając wszelkie dane wymienione w pkt. 1.

3) Przypominam, że od opłaty są wolni tylko ci, którzy wymienione materjały kupują na remont lub budowę własnych domów mieszkalnych, tudzież budynków gospodarczych

4) Również zapodadzą Zwierzchności gminne Wydziałowi pow na terenie swej gminy znajdujące się przedsiębiorstwa jak młyny, cegialnie, betoniarnie, tartaki, exploatacje szutru i piasku oraz dostarczania faszyn lub przerobów wiklinowych, które nadmiernie zużywają drogi powiat.

5) Zwierzchności gminne, które mają swą osadę przy drogach pow, na których kursują autobusy, zapodadzą imię i nazwisko właściciela autobusu, ilość miejsc dla osób w danym autobusie oraz długość odcinku w km. drogi pow. na której autobus kursuje.

6) Również jak opiewa treść pkt. 2. Zwierzchności gminne obwiązane są do kontroli właścicieli autobusów, czy uiścili opłatę za nadmierne zużycie drogi pow. stosując się do treści poleceń w wyż wymienionym punkcie.

7) Przy nadmiernym zużyciu dróg gminnych przez wywóz w okólniku wymienionych materjałów, Zwierzchności gminne mają również prawo pobierania opłat według dobrowolnej umowy z przedsiębiorcami, żądających przy spornych wypadkach interwencji Wydziału powiatowego.

Za ścisłe i prawdziwe wykonanie wyż wymienionych poleceń czynię pp. Naczelników gmin osobiście odpowiedzialnymi.

Za Tymczasowy Zarząd powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.

W najbliższym czasie zostaną wysłane z Inspektoratu pożarnictwa na Województwo krakowskie nowo obowiązujące statuty dla Ochotniczych Straży pożarnych za pobraniem pocztowem.

Statuty należy wykupić i wręczyć Prezesowi miejscowych Straży—wypłacone kwoty, potrącić z subwencji.—

Starosta powiatowy: BALICKI.

Nakładem Starostwa i Zarządu powiat. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni Maksymiljana Fiałkowskiego w Mielcu.